

SISÄLTÖ

Henrik Lavonius

Kallio-Berghäll Rotaryclub 20 vuotta

Gunnar Palmén

Kallio-Berghäll Club'in toiminta 1952-1980

Jarmo Hiillos

Kallio-Berghäll Rotaryklubi,
klubin toiminta 1981-1991

Kalastajatorppa 1972-02-04

Kallio-Berghäll Rotaryclub 20 vuotta

Klubin charter-presidenttinä minua on pyydetty tässä 20-vuotis juhlatilaisuudessa esittämään muistelmia klubin ensimmäisiltä ajoilta. Rajoitun nimenomaan ensimmäisiin vuosiin, koska täydellisen historiikin antaminen veisi liian pitkälle.

Kauko V. Laine totesi 6.2.53 pidetyssä kokouksessa, luodessaan katsauksen silloin vuoden vanhan klubimme perustamisvaiheeseen, että klubimme perustajat olivat past governorit Heikki Herlin, Herbert Tillander ja Arvid Ohlsson sekä silloinen governor Manne Nurmia. Näiden kummien lisäksi on tärkeitä mainita perustettavan klubin tuleva ensimmäinen varapresidentti Kauko V. Laine, klubimme nykyinen Nestori sekä edesmenneet apteekkari Kristian Österberg ja kirkkoherra Aaro Siljamäki. Nämä seitsemän olivat ne henkilöt, jotka perustivat klubin. Minä tulin mukaan kuvaan verrattain myöhäisessä vaiheessa, kun Helsingin kummiklubista, jossa silloin toimin sihteerinä, haettiin presidenttiehdokasta.

Tammikuun 18. päivänä 1952 olivat valmistelutyöt päässeet niin pitkälle, että Kristian Österberg avasi perustavan kokouksen. Läsnä oli 22 tulevaa jäsentä 23:sta. Sinä päivänä tuli siis Helsinkiin kolmas Rotaryklubi. Paitsi kummiklubimme oli olemassa meitä kolme vuotta vanhempi Töölön Rotaryklubi, joka oli perustettu jatkamaan Viipurin Rotaryklubin traditioita. Tänä päivänä Helsingissä on 10 klubia.

Taisi olla harvinaisuus, että rotarien kokouspaikaksi oli valittu työväentalo. Helsingin Työväentalon ravintola oli kuitenkin siihen aikaan ainoa rotarytilaisuuksia varten sopiva paikka Kaisaniemenlahden pohjois- ja itäpuolella sekä Pasila-Helsinki-rautatien itäpuolella, kuten klubimme alueen rajoiksi vahvistettiin. Eräässä ensimmäisistä kokouksistamme esitti vieraileva governor Mikko Nördqvist Porista onnittelunsa kokouspaikan valinnan johdosta, joka hänen mielestään todisti esimerkillistä ennakkoluulottomuutta. Tulkinnan kokouspaikastamme antaa myös eräänä perjantaina Työväentalon edustalle kokoontunut miesporukka, joka nähdessään rotarien saapuvan autoillaan, esitti ihmettelynsä: " Mitä perkeleen herrakommunisteja täällä aina on perjantaisin? ". Kaikki niinä aikoina mukana olleet rotarit lienevät samaa mieltä, että meillä Työväentalolla oli viihtyisä klubikabinetti, hyvä ruoka ja ystävällinen palvelu. Ainoa syy myöhemmin tapahtuneeseen muuttoon Sillankorvaan oli se epäkohta, että Työväentalon ravintola oli suljettu suuren osaa kesästä. Tällöin kokoukset piti siirtää Kulosaaren kasinoon, mikä joidenkin mielestä sijaitsi liian etäällä.

Ensimmäisen esitelmän klubissa piti perustavaa kokousta seuranneella viikolla Helsingin klubin jäsen C.A. Öhman aiheesta: " Suomen marsalkka Mannerheimin raha-asiat ja niiden hoito. " Tämän tehtävän oli nimittäin

Suomen marsalkka aikanaan antanut Öhmanille.

Helsingin Rotaryklubin ja samalla koko Suomen Rotaryliikkeen 25-vuotisjuhlassa 26.1.52 oli vastaperustettu klubimme huomion kohteena. Kummi-klubin puolesta ojennettiin meille silloin m m presidentinkaulanauha.

Ensimmäinen ulkolainen vieras oli Alt-President Paul Lorenz-Meyer Hampurista 1.2.52.

7.2.52 saapuikin sitten RI:n Zürichin toimistosta sähke, että Kallio-Berg-häll Rotaryklubin jäsenyys oli virallisesti hyväksytty. Tätä tapausta juhlimaan olemme tänään kokoontuneet Kalastajatorpalle.

Neljä viikkoa perustamiskokouksen jälkeen pidettiin ensimmäinen iltakokous, josta Kristian Österbergin laatima pöytäkirja kertoo: " Ennen varsinaista kokousta oli presidentti järjestänyt Oy. Aga Ab:n saunaan-yhteisen kylvyn, joka vastaanotettiin kovan ja kuuman löylyn muodossa. Kun ruumiin ulkokuori oli puhdistettu ja liiat rasvat haihtuneet löylyn mukana, alkoi näin keventynyt ja erinäisiä kalorioita menettänyt kehomme vaatia uusia polttoaineita.

Presidenttimme olikin ottanut tämän huomioon ja saunan lauteilta marsittiin suoraan ruokapöytään, jonka monipuoliset antimet asiaan kuuluvien tykötarpeiden huuhtelemana katosi itsekunkin lämmityskeskukseen muodostamaan uutta voiman lähdeä.

Kun saunassa menetetyt ja normaalipainon välinen tasapaino oli saavutettu, alkoi varsinainen virallinen kokous. "

Virallisten asioiden käsittelyssä tehtiin päätös, johon vieläkin viitataan silloin kun tulee kysymykseen uusien jäsenten valinta. Periaatteeksi hyväksyttiin, että " uusien jäsenten otto tulisi tapahtua asteittain siten, että aluksi täytettäisiin ainoastaan tärkeimmät luokitteet. Kokouksen mielipide oli, että vuoden 1952:n jäsenmäärä ei saisi ylittää 30 - 35 jäsentä." Laatu ennen määrää periaatteen mukaan lienee nykyinen 50-miehen vahvuus asetettu lopulliseksi (?) katoksi.

Tilaisuus oli nähtävästi läsnäolijoiden mielipiteen mukaan onnistunut, koska se toistui jo saman vuoden lokakuussa.

Iltakokouksen osallistumiseen estyneet hoitivat isännyyttä saman päivän lounastilaisuudessa Työväentalolla. Tällöin lyötiin klubissa kiinni käytäntö, että isännyyden hoito round table´issa hyväksytään läsnäoloksi. Tulokoon tämä alleviivatuksi tässä tilaisuudessa, koska tämä yleisesti Suomen Rotaryklubeissa noudatettu käytännöllinen ratkaisu toisinaan meillä on asetettu kyseenalaiseksi.

22.2.52 pidetyssä kokouksessa sai klubi vastaanottaa ensimmäisen Rotarylippunsa. Kolme vuotta Meksikossa viettäneelle presidentille oli tietysti

mieluisaa, että tämä lippu oli Mexico Cityn Rotaryklubin. Sen ojensi meille vierailevat Enrique Aquirre ja Meksikon Olympiakomitean puheenjohtaja kenraali Clark-Flores. Viimemainittu kävi Suomessa tunnusteluretkellä tulevia Olympialaisia silmälläpitäen.

28.3 otettiin klubiin ensimmäiset uudet jäsenet, eläinlääketieteen tohtori Topi Litko ja Thorvald Lillja.

Charter-juhlaa vietettiin 5.4.52. Charter-kirjeen jako tapahtui iltapäivällä Paavalin kirkossa järjestetyssä tilaisuudessa. Juhlapuhujana esiintyi kirkkoherramme Aaro Siljamäki, jonka poika sivumennen sanoen nyt ensimmäisenä edustaa toista sukupolvea klubissamme. Tilaisuudelle antoi lisäksi erikoisen tunnelman Paavo Raussin urkusäestys. " Ohjelmanvetäjien" suhteen olimme siis täysin omavaraisia. Läsnäolevien vieraiden joukossa nähtiin m m Tukholman Söder Rotaryklubin presidentti Sundahl, joka vartavasten oli tullut Helsinkiin. Söder-klubin kanssa silloin solmitut siteet ovat, kuten tunnettua, kautta vuosien johtaneet sangen miellyttävään kanssakäymiseen.

Iltajuhla pidettiin ravintola Savoy'n juhlahuoneistossa ja se oli silloisen kalsontakannan mukaan niin arvokas, että puvuksi oli määrätty frakki. Kunniamiehenä oli rohkeasti kutsuttu Helsingin kaupungin ylipormestari Rydman rouvineen. Hänen ja äskennämainitun presidentti Sundahlin sekä kummiemme lisäksi saapui juhlaan 15 vierailevaa rotaria. Adresseja ja sähköitä tuli neljäntäkymmentä. Tilaisuudessa lahjoitti Heikki Herlin Rotaryrattaan kiinnitettäväksi kokouspaikan ulkoseinään.

Huhtikuun aikana liittyi seuraamme uutena jäsenenä vielä Gunnar Palmen.

2.5.52 pidetystä pöytäkirjasta siteeraan 7 §:n : " Veli Saurio ehdotti, että klubin viikkokokouksia silloin tällöin pidettäisiin myöskin illalla, jolloin jäsenillä olisi parempi mahdollisuus tutustua toisiinsa ja syventyä ehken laajempaan ja monipuolisempaan keskusteluun kun aikaa riittäisi enemmän kuin lyhyellä aamiaistunnilla jolloin useimmilla saattaa vielä seurata kiireellinen liikeasia lounaan jälkeen. Ehdotusta kannatettiin yksimielisesti ja asian edelleen vieminen jätettiin johtokunnan tehtäväksi. "

Olen siteerannut tämän siksi, että ehdotuksesta sittemmin muodostui traditio, varsinkin uusien jäsenten vastaanoton yhteydessä. Että ehdotus johti nopeasti konkreettiseen tulokseen todistaa se, että jo kesällä " helteisen ja hikisen sään tuloksena klubin nudistit kokoontuivat yhteiseen saunomiseen Merenkävijällä Matti Saurion johdolla, minkä jälkeen nautittiin ateria purjehdusseuran salin kaltevalla pinnalla. "

Kun tämä " harjoitus " sitten seuraavana vuonna toistettiin, saapui saunaan Saurio, Lillja ja allekirjoittanut, ja sitä seuraaviin rapuillallisiin taisi tulla pari jäsentä lisää. Kun klubimestari oli tilannut annokset normaalia läsnäoloa silmälläpitäen, ja mitään ei jäänyt syömättä eikä juomatta, tuli illasta - ainakin sen jälkeen kun seuraava aamupäivä oli ohitettu - sangen miellyttävä muisto.

Toinen muistorikas iltakokous niiltä ajoilta on uusien jäsenten vastaanotto tammikuussa 53 ravintola Vaakunassa, joka päättyi Thorvald Lilljan Nachspielillä. Väitellään, että kun silloin uusi jäsenemme Eino Roiha saapui kotiin, oli häneltä kysytty, jos rotarykokoukset joka viikko tosiaan ovat tällaiset.

Traditioiksi muodostuneista seikoista mainittakoon vielä kokouksessa 23.5.52 tehty päätös, että esitelmiä kesän aikana pidetään vapaaehtoisuus-pohjalta. Sittemmin lahjoitettiin jopa palkinnoksi puntari parhaimman kaiajutun esittäneelle. Rotarysääntöihin viitaten on kyllä joskus puhuttu siitä, että kesälläkin esitelmiä pitäisi pitää. Mutta aina on löytynyt - tavallisesti Aurialan tai minun kokoomani - kylliksi vahva laiskojen oppositio takaamaan aikoinaan kiinnilyödyn käytännöllisen menettelyn ylläpitämisen.

Vuoden 1952 kesän kokouksiin löi selvän leimansa Helsingin Olympiakisat monine vieraineen.

Eräässä syyskuun kokouksessa hyväksyttiin rotari Antellin ja hänen apulaisensa laatima ehdotus klubin lipuksi. Tämä ensimmäinen lippu esitti Kallion kirkkoa ja Rotaryratasta sinisen värisinä valkoisella pohjalla. Lipun valmistumiseen meni sitten oma aikansa ja ensimmäinen lippu luovutettiin tammikuussa 53 kummiklubillemme Helsingin Rotaryklubille. Nykyinen lippumme on edesmenneen rotarytoverimme Viljo Rewellin piirtämä. Ideoita ja intoa täynnä oleva nuori klubimme teki nopeasti päätöksen, että klubin presidenteille jaetaan lippu presidenttikauden päättyessä kiitokseksi suoritusta tehtävästä. Tämä mielestäni hyvä idea on sittemmin - täysin rotarysääntöjen vastaisena - haudattu, mutta ennen tätä ehtivät jotkut meistä nostaa " palkkionsa ".

Samassa syyskuun kokouksessa esitti Topi Litko säästölippaan käyttöönottoa pikkurahoja varten. Fridolf Nyman Arabian Posliinitehtaalta otti tehtävän hoitaakseen ja tulos oli sittemmin taiteilija Mikael Schilkinin valmistama säästöporsas. Taiteilija Schilkinin kuoltua katsottiin tämä porsas niin arvokkaaksi, että se nykyään on sijoitettu klubin arkistoon ja sen viransijaisena toimii PYP:in maapallo, joka vieläkin kiertää lounaspöydässä. En tiedä oliko sattuma, että kun Nyman lounaskokouksessa luovutti Schilkinin porsaan, aloitteentekijä Litko oli esitelmävuorossa ja että hän piti läpikotaisen materialistisen esitelmän aiheesta: " Lihan syönti ja uskonto ".

Eräs muisto ensimmäisistä rotaryvuosistani on Zonta-naisjärjestön juhlatilaisuus hotelli Kämpin juhlerokoksessa, missä "isäntinä" oli lähes satalukuisen sangen arvovaltainen naisryhmä ja kutsuvieraina neljä miestä ; ylipormestari Rydman ja Helsingin Rotaryklubien kolme presidenttiä.

Ehkä tämä miellyttävä tilaisuus myötävaikutti siihen, että kun seuraavassa lounaskokouksessa keskusteltiin rotaryrouvien mukaantulosta joululounaalle, niin yksimieliseksi päätökseksi tuli, että "rouvien läsnäolo on mitä toivottavinta." Taas oli luotu traditio. Ensimmäisestä joululounaasta 19.12.52 tuli sitä paitsi - luultavasti kiitos rouvien mukanaolon - klubin ensimmäinen

läsnäololtaan sataprosenttinen kokous.

Vappuna 1953 toteutettiin kauan suunniteltu ensimmäinen vierailu Tukholman Söder-klubiin. Tästä sangen onnistuneesta tilaisuudesta ja sitä seuranneesta vastavierailusta on sittemmin kehittynyt säännöllinen vuorovaikutus. Kanssakäyminen myöhemmin ystävyyspiiriin liittyneen Hampurin Dammtorklubin kanssa on samaa mallia, joskaan etäisyys ei ole sallinut samaa frekvenssiä kuin lähellä olevan Tukholman klubin kanssa.

Jos Kallio-Berghäll-rotaryklubin toiminnasta 20-vuoden aikana haluaa tehdä numerotietoihin perustuvan katsauksen, voimme todeta että:

- charter-aikojen jäsenmäärä 23 on kasvanut 50:een
- charter-jäsenistä on jäljellä 10, joiden ikä tietysti on 20 vuotta korkeampi
- perustamisvuonna oli klubin jäsenten keski-ikä 46 - nuorin oli 33 ja vanhin 62. Nyt on keski-ikä 56 - nuorin 29 ja vanhin 80.
- jäsenistä oli alussa melkein kolmasosa diplomi-insinöörejä ja näin on asianlaita edelleenkin. Tämä johtune siitä, että klubin jäsenet edustavat läpileikkauksen teollisuusvaltaisesta kaupunginosasta.
- lounaan hinta Työväentalolla oli 300:- - Sillankorvassa se on 8:-.

Näiden numerotietojen kehitys ei kuitenkaan ole muuttanut klubin luonnetta intiiminä veljespiirinä, jolle on ollut tunnusomaisena huumori ja hyvä henki.

Henrik Lavonius

KALLIO-BERGHÄLL ROTARY CLUB
HELSINKI FINLAND

A large, stylized handwritten signature in black ink, likely belonging to Gunnar Palmén.

KALLIO-BERGHÄLL ROTARY CLUB'IN TOIMINTA

1952 - 1980

- * Klubin perustaminen
- * Charter-juhla
- * Presidentit
- * Veljesklubitoiminta
- * Talous ja rahastot
- * Nuorisovaihto
- * Inner Wheel-toiminta
- * Poimintoja vuosien varrelta

Koonnut veli Gunnar Palmén
kevällä 1980

KLUBIN PERUSTAMINEN

Joulukuun 18 päivänä 1951 olivat vuorineuvos Heikki Herlin sekä fil.tri Manne Nurmi Helsingin Rotaryklubista kutsuneet dipl.ins. Kauko V Laineen, kirkkoherra Aaro Siljamäen sekä apteekkari Kristian Österbergin Elannon kerhohuoneistoon, jossa yhteisellä lounaalla keskusteltiin Helsinkiin perustettavasta kolmannesta Rotaryklubista. Lounaan aikana käytiin läpi silloisen luokitekartan 82 luokitetta ja näistä päätettiin esittää 20 mahdollista ammattinsa edustajaa ehdokkaaksi tulevaan klubiin. Joulukuun 27 päivänä kokoonnuttiin veli Siljamäen vieraanvaraiseen kotiin pohtimaan ensimmäisiä vaikutteita siihen mennessä jäseniksi lupautuneista henkilöistä. Yleensä oltiin saatu se vaikutelma, että lähes kaikki ehdokkaat olivat lausuneet ilonsa siitä, että heidät oli huomioitu ja heille oli tarjottu mahdollisuus liittyä klubiin. Koska sopiva määrä jäseniä oli jo tiedossa, oli seuraavana vaiheena sopivan ja tarmokkaan presidentin valitseminen uudelle klubille. Tulevalta presidentiltä edellytettiin tietysti Rotaryliikkeen tuntemusta ja runsasta annosta aloitekykyä. Nämä vaatimukset täyttävä mies löytyi Helsingin klubista. Tammikuun 14 päivänä kävi lähetystö pyytämässä dipl.ins. Henrik Lavoniusta vastaanottamaan perustettavan klubin presidentin tehtävät. Näin oltiin päästy niin pitkälle, että Helsingin kolmannen klubin, Kallio-Berghäll Rotary Club'in, perustamiskokous voitiin pitää tammikuun 18 päivänä 1952 kello 12 Helsingin Työväentalon ravintolassa.

Perustajajäsenet Kallion Rotaryklubissa olivat:

Erik Antell ✓	Martti Aurala
Willy Bengelsdorff	Heikki Herlin ✓
Erkki Häyrinen	Matti Häyrynen
Erik Ingvall	Pekka Jatkola
Kauko V Laine	Henrik Lavonius ✓
Unto Linnamäki ✓	Unto Mönkkönen
Juho E Niemi	Fridolf Nyman
Kurt Palmgren ✓	Jorma Pätiälä
Paavo Raussi ✓	Veikko Rislakki ✓
Matti Saurio	Aaro Siljamäki
Hans Tallqvist ✓	Tyko Tarponen
Kristian Österberg	

yhteensä 23 jäsentä.

Ote Kallio-Berghäll Rotaryklubin perustamiskokouksen pöytäkirjasta kuuluu seuraavasti:

Saapuvilla olivat 22 jäsentä. Vieraina olivat läsnä governor Arvid Ohlsson, pastgovernor Herbert Tillander (Hki), governor nominee Manne Nurmia (Hki) ja Helsingin klubin presidentti J Ahrenberg.

1 §

Kokouksen avasi Kristian Österberg lausuen perustajajäsenet tervetulleiksi ja selvitteli klubin alkuvaiheita.

2 §

Klubin ensimmäiseksi presidentiksi valittiin yksimielisesti dipl.ins. Henrik Lavonius.

3 §

Johtokuntaan valittiin varapresidentiksi Kauko V Laine, sihteeriksi Kristian Österberg ja toiseksi sihteeriksi Erik Antell. Varainhoitajaksi Pekka Jatkola sekä jäseniksi Willy Bengelsdorff (klubimestari) ja Aaro Siljamäki.

4 §

Helsingin kolmannen rotaryklubin nimeksi hyväksyttiin Kallio-Berghäll Rotary Club ja rajoiksi määrättiin Kaisaniemi-lahden pohjois- ja itäpuoli sekä Pasila-Helsinki rautatien itäpuoli.

5 §

Säännöt käytiin läpi.

6 §

Presidentin ja sihteerin tehtäväksi annettiin hoitaa klubin perustamisasiapapereiden laatiminen ja jättäminen governorille.

7 §

Helsingin Rotaryklubin 25-juhlilla edustaa klubiamme presidentti Lavonius.

8 §

Gov. Ohlsson ja presidentti Ahrenberg esittivät onnittelunsa uudelle klubille. Presidentti Lavonius kiitti klubinpuolesta kohdistuen erikoisesti kiitossanat myös rot. Nurmialle ja Tillanderille, jotka tarmokkaasti olivat myötävaikuttaneet klubin perustamiseen.

Vakuudeksi K Österberg

Perustamiskokouksen jälkeen ennen Charterjuhlaa hyväksyttiin seuraavat uudet jäsenet klubiin:

El.lääk.tri Topi Litko
Toim.joht. Torvald Lillja
Kauppat.maist. Gunnar Palmén

CHARTER-JUHLA

Charter-juhla ja Charter-kirjan vastaanotto tapahtui 5 päivänä huhtikuuta 1952 juhlallisoin menoin. Päivällä kello 12 kävi lähetystö Suomen Marsalkka Mannerheimin haudalla ja presidentti Lavonius laski seppeleen Suomen Rotaryliikkeen kunniajäsenen haudalle kunnioittaakseen täten maamme suurmiestä.

Iltapäivällä kello 14 alkoi Paavalin seurakunnan kirkossa juhlahetki, jossa klubin jäsen kirkkoherra Aaro Siljamäki puhui vakavia sanoja kuulijoilleen sekä esitti lopuksi liturgian. Musikaalisesta puolesta vastasi klubin jäsen, professori Paavo Raussi. Kirkossa oli, paitsi klubin jäseniä, myös heidän perheenjäseniään.

Varsinainen juhlakokous pidettiin ravintola Savoy'n juhlahuoneustossa kello 19 alkaen. Kutsuvieraiden joukossa nähtiin mm. Helsingin kaupungin ylipormestari Eero Rydman, piirin governor Arvid Ohlsson, past-governor Herbert Tillander ja governor nominee Manne Nurmia, useimmat rouvineen. Myöskin Stockholm-Söder klubin presidentti Eskil Sundahl oli vastannut klubin kutsuun ja saapunut henkilökohtaisesti juhlistamaan kokousta. Stockholm-Söder klubi oli yksimielisesti hyväksynyt Kallion klubin vetoomuksen tulla veljesklubiksi Ruotsissa. Omat jäsenet olivat saapuvilla 88,46 prosenttisesti ja useimmat rouvineen.

Kokous alkoi presidentti Lavoniuksen tervehdyspuheella. Sen jälkeen esitti veli Paavo Raussi pianolla Sibeliusen "Andante festivo'n", governor Arvid Ohlsson selvitteli puheessaan Rotaryliikkeen aatteellista pohjaa ja puheen päätteeksi hän luki ja ojensi klubin presidentille Charter-kirjan. Tämän jälkeen governor jakoi jäsenmerkin jokaiselle klubin jäsenelle. Sen jälkeen seurasi puheenjohtajan nuijan luovutus. Sen luovutti perinnäistapojen mukaan klubimme edellistä nuorimman Hyvinkään klubin presidentti Uki Raivio.

Seuraavana puhujana esiintyi Söder-klubin presidentti Eskil Sundahl, joka puheessaan ilmitoi klubinsa yksimielisen halun solmia ystävyysiteen Kallion klubin jäsenten kanssa. Hän ojensi oman klubinsa pienoislipun muistoksi ja lausui myöskin Pohjoismaisen Rotaryneuvoston onnittelet.

Välittömästi juhlakokouksen päätyttyä seurasi juhlaillallinen. Soittokunnan sävelten kaikuessa alkoi rattoisa seurustelu, joka keskeytyi ainoastaan pöytäpuheiden ajaksi. Ensimmäisenä aloitti puheitten sarjan presidentti Lavonius, joka lausui vieraat tervetulleiksi illallispöytänsä. Helsingin kummiklubin presidentti Jarl Ahrenberg kohotti tervehdysmaljan klubimme kunniaksi. Veli Tyko Tarponen piti sitten onnistuneen puheen naisille. Vieraiden puolesta kiitti ylipormestari Eero Rydman. Illallisen jälkeen alkoi tanssi ja miellyttävä juhlatunnelma jatkui pikkutunneille asti. Juhlalmenojen ohjaajana toimi taitavasti veli Willy Bengelsdorff.

PRESIDENTIT

Kallion Rotaryklubin presidentteinä vuosina 1952-1980 ovat toimineet seuraavat

1952-53	Henrik Lavonius	
1953-54	Juho E Niemi	
1954-55	Veikko Rislakki	
1955-56	Gunnar Palmén	
1956-57	Teodor Aurala	
1957-58	Jalmari Laakso	(+)
1958-59	Fridolf Nyman	(+)
1959-60	Pellervo Saarinen	
1960-61	Erik Antell	
1961-62	Kauko V Laine	(+)
1962-63	Kurt Palmgren	
1963-64	Paavo Raussi	
1964-65	Hans Tallqvist	
1965-66	Matti Saurio	(+)
1966-67	Torvald Lillja	
1967-68	Unto Linnamäki	
1968-69	Eino Roiha	
1969-70	Erkki Toivanen	
1970-71	Heikki Pitkänen	(+)
1971-72	Mauno Mäkelä	
1972-73	Eino Lummaa	
1973-74	Eero Manner	
1974-75	Nils Borgström	
1975-76	Vilkkö Virkkala	
1976-77	Antti Rentola	
1977-78	Heikki Holma	
1978-79	Lars Schöldström	
1979-80	Juhani Otonkoski	

VELJESKLUBITOIMINTA

Yhteistoiminta Stockholm Söder Rotaryklubin kanssa alkoi siitä, että Charter-presidentti Henrik Lavonius ehdotti eo. klubia veljesklubiksi. Söder-klubi oli Tukholman kolmanneksi perustettu klubi aivan kuten Kallion klubi Helsingissä. Ehdotus hyväksyttiin molemmien puolin ja seurauksena oli, että silloinen presidentti Eskil Sundahl saapui vaimoineen viettämään Kallion klubin Charterjuhlaa. Palattuaan kotiin hän oman klubinsa kokouksessa kertoi Kallion klubin juhlasta mm.: "Det var en minnesrik, värdig högtid, som jag sent skall glömma. Den profana delen var en strålande middag, som så småningom övergick till dans och en samvaro i behärskad yra."

Näissä merkeissä ovat myöskin seuraavat kokoontumiset jatkuneet näihin päiviin saakka. Vierailut ovat ta-
pahtuneet vuorotellen Ruotsissa ja Suomessa alkaen
Tukholmassa 2-3 päivä toukokuuta 1953. Vieraina oli
silloin Kallion klubista 11 veljeä, joista 9 vaimoi-
neen.

Jo seuraavana vuonna kesäkuussa 1954 kävivät tukholma-
laiset veljemme vastavierailulla Helsingissä. Kuusi
Söder-rotarya vaimoineen ja 3 "irtohevosta" saapuivat
S/S Aallottarella Einar Sjöbergin johdolla. Tämän
jälkeen vierailuvuodet vaihtelivat seuraavasti:

1956 Tukholma
1959 Helsinki
1961 Tukholma
1963 Helsinki
1965 Tukholma
1967 Helsinki
1969 Tukholma
1972 Helsinki
1974 Tukholma. Stockholm Söder-klubi vietti tuona
vuonna 25-vuotisjuhlaansa.
1978 Helsinki

Näin on veljesklubitoiminta jatkunut tähän päivään
saakka yhtä antoisana ja hauskana. Seuraava tapaaminen
onkin v. 1980 Tukholmassa.

Ystävyyssiteet Hampurin Dammtor Rotaryklubiin solmit-
tiin veli Hans Tallqvistin ollessa presidenttinä.
Aloitteen teki veli Eberhard Rogge vieraillessaan
Suomessa. Veli Hasse kävi vastavierailulla Hampurissa
ja marraskuun 8 pnä 1964 päätettiin virallisesti, että
Dammtor ja Kallio ovat ystävyyssklubeja. Todelliseksi
Suomen ystäväksi osoittautui sittemmin veli Rogge, joka
useampana kesänä vieraili purjeveneellään Suomen saa-
ristossa.

Toukokuun 20 pnä 1966 vierailivat veljet Rogge ja Marx
vaimoineen sekä veli von Mitzlaff Kallion klubissa.
Vieraat kävivät mm. veli Heikki Herlinin luona Thors-
vikissä. Vuonna 1969 oli Dammtor-klubi kutsunut Kallion
klubin Hampuriin, mutta monista kehotuksista huolimatta
veli Heikki Holma jäi ainoaksi, joka vaimoineen edusti
klubiamme tilaisuudessa. Siitä lähtien on veli Heikki
toiminut yhdysmiehenämme. Vuonna 1971 kävi sitten
varsin edustava joukko Kallion klubin jäseniä vaimoi-
neen vieraillessaan Hampurissa. Paluumatkalla seurasi
joukko Dammtorin klubin jäseniä vaimoineen meille vasta-
vierailulle Helsinkiin. Voidaan syystä sanoa, että
tämä matka oli klubien yhteistoiminnan kohokohta tähän
päivään saakka.

TALOUS JA RAHASTOT

Vuosien varrella on Kallion klubissa muodostunut oma käytäntö, jonka (ja luonnollisesti sääntöjen) mukaan raha-asiat hoidetaan. Käytäntö perustuu siihen, että klubin jäsenmaksujen yhteydessä kootaan niin paljon varoja, että ne riittävät kattamaan tavallisten menojen lisäksi odotettavissa olevat ja ajoittain esiintyvät suuremmat tarpeetkin. Vain harvoin ja erikoistapauksissa kartutetaan klubin varoja rotaryvuoden aikana jäsenmaksujen lisäksi erityisellä rahankeräyksellä. Tähän menettelyyn ovat veljet tottuneet ja sitä pidetään hyvänä. Suurempia, tavallisista rotaryvuosista poikkeavia tarpeita esiintyy esim. silloin, kun joku suurprojekti tai vierailu on odotettavissa. Viime vuosina on näissäkin pyritty karsimaan turhia menoja. Tarkoituksenmukaisiin menoihin on aina varoja löytynyt. Myöskin klubin täyttäessä ns. pyöreitä vuosia, on tähän varauduttu etukäteen.

Klubilla on kaksi rahastoa, joista säästölipasrahaston varat käytetään vuosittain jouluna vähävaraisten auttamiseen. Siljamäen rahaston varat on viime vuosina käytetty rotaryklubin stipendiin. Stipendin suuruus on n. 1 500 mk ja se on myönnettu klubin toiminta-alueella olevalle "omintakeisuutta, itsenäisyyttä ja luovaa kykyä osoittaneelle ylioppilaskokelaalle taipumusten edelleen kehittämiseksi".

Klubin hallitus on lisäksi myöntänyt jäsenten hyväksymänä avustuksia, joista mainittakoon vuosittain yksinäisten joulun tukeminen sekä erityisesti Kaunialakeräys. Koska Rotary ei ole varsinainen avustusjärjestö, on tämä huomioitu sekä varainhoidossa että avustuksia annettaessa.

Ylivoimaisesti tärkeimmäksi tehtäväksi on katsottu Rotary Foundation varojen kartuttaminen. Tässä on noudatettu niin RI:n presidenttien kuin gubernorienkin suosituksia. Niinpä Rotary Foundation onkin varsin huomattava kansainvälisen yhteisymmärryksen edistäjä jakaessaan tähän tarkoitukseen nykyään vuosittain yli 40 milj.mk. Kallion klubi on lahjoittanut säätiölle varoja vuosittain niin paljon, että klubi on keväällä 1980 700 %:n jäsen. Tämä tarkoittaa sitä, että jokaista jäsentä kohti on lahjoitettu 7 kertaa 10 USA:n dollaria vastaava rahamäärä. Lähivuosien tavoitteena on edelleenkin kartuttaa Rotary Foundationin varoja klubin voimavaroihin sopivin säännöllisin lahjoituksin.

NUORISOVAIHTO

Aikaisempina vuosina Kallion Rotaryklubin nuorisovaihto on rajoittunut lyhyisiin rotaryleireihin kesäisin ulkomailla. Näihin on liittynyt usein majoitus rotaryperheissä. Eräät klubin rotarynuorista ovat osallistuneet Suomessa järjestetyille kansainvälisille nuorisoleireille.

Syksyllä 1978 saatiin tietää, että Uusi Seelanti oli jo vuosien ajan toivonut suomalaista rotaryvaihtoppilasta, mutta lähtijöitä ei ollut löytynyt. Tällöin Kallio-Berghäll rotarynuoriin kuuluva Mikko Pelkonen innostui toteuttamaan haavettaan. Klubi hyväksyi hänet lähettilääksi ja sitoutui ottamaan vastaan vaihto-oppilaan klubin vieraksi vuodeksi 1980.

Vaihto-oppilaaksi saapui tammikuussa 1980 Australiasta 18-vuotias Cathy Kafer Toronto-rotaryklubista. Kansainvälinen nuorisovaihto on rotarytoiminnan tärkeimpiä toimintoja, joten on paikallaan taltioida veli Rainer Pelkosen selostus tästä nuorisovaihtotapahtumasta:

"Jouluksi tuli tieto, että matkan kohde on Uuden Seelannin Christchurch kaupunki ja isäntä-rotaryklubina tulee toimimaan Bishopdale-Burnside Rotary Club. Perillä olisi pitänyt olla jo kuukauden perästä.

Matkajärjestelyt olivat hankalat, kun ei ollut muita lähtijöitä. Lykkäys armeijassa onnistui sotilaspiirin komentajan myötävaikutuksella. Lähin lähetystö oli joko Moskovassa tai Lontoossa. Kun Suomi kuului Moskovan "etupiiriin", niin asiat olisi pitänyt hoitaa siellä. Kuitenkin lento suoraan Lontooseen ja siellä viisumi ja muut paperit kuntoon oli kätevintä. Edullisen matkalipun löytäminen oli mutkien takana. Finnair tarjosi 12-14 000 mk lentoa eikä pystynyt auttamaan. Onneksi eräästä kirjakaupasta löytyneessä Uuden Seelannin matkaoppaassa mainittiin, että Lontoosta saa One Way Ticket 370 £ ja voi valita lennon idän tai lännen kautta, kilometrejä 22 000 tai 23 000. Lento kestitkin 38 tuntia ja sisälsi yhdeksän ateriala ja kaksi pitkää elokuvaa.

Mikko joutui suoraan Uuden Seelannin kesään Suomen pakka-
sista. Kolme tulevaa isäntäperhettä oli lentokentällä vastassa ja tunnelma oli tosiaan ystävällinen. Illalla sattui sitten vielä olemaan klubin kokous, missä Mikko esiteltiin ja joutui kertomaan Suomen terveiset, vaikka väsymyksestä tahtoi jo nukahtaa pystyyn.

Mikko joutui vuoden aikana asumaan neljässä rotaryperheessä, jotka kaikki olivat peräti erilaisia. Hän piti hyvänä, että oleskelut olivat tarpeeksi pitkiä, niin ehti kunnolla tutustua perheen jäseniin. Rotaryperheillä oli paljon yhteistä ja tämä oli tunnusomaista

koko klubin toiminnalle ja näin Mikko pääsi usein osalliseksi yhteisistä ohjelmista. Klubin rotarykokoukseen hän osallistui muiden veljien lailla pari kertaa kuukaudessa, joko isäntänsä seurassa tai ellei hän ehtinyt, niin joku toinen tuli hakemaan. Tunnusomaista oli, että Mikko oli koko klubin vieraana. Varsin usein tuli ohjelmatarjouksia esim. viikonlopuksi useammalta taholta ja tähän vielä koulun ohjelmat päälle. Perheiden mukana oli mahdollisuus vieraillla heidän mökeillään, käydä pujottelemassa vuorilla ja tehdä pitkiä automattoja niin aivan etelään kuin pohjoiseenkin. Syntymäpäiväkseen perheet järjestivät yhdessä yllätyksen lahjoineen ja veivät illalla ravintolaan yhdessä syömään.

Myös virallista vaihto-oppilaiden yhteistä ohjelmaa oli runsaasti. Mikko ei edustanut ainoastaan ensimmäistä suomalaista, vaan hän oli ainoa koko Euroopasta ja tuntui, että poikia muutenkin oli vähemmän. Heillä oli viikonloppu-yhdessäoloja, oli kiertomatkoja, oli konferenssejä ja eräissä myös isäntäperheet ja vaihto-oppilaiksi aikovat olivat mukana.

Opiskelu eräässä maan suurimmassa oppikoulussa, Burnside High Schoolissa piti päivittäisen ohjelman säännöllisenä. Koulussa sai valita oppikursseja melko vapaasti ja näin englannin kieli, taideaineet, historia ja urheilu olivat etusijalla. Oma etunsa oli, että ylimmän luokan oppilaiden ei tarvinnut käyttää koulupukua. Oleskeluun kuului esiintymisiä ja osallistumista erilaisiin tilaisuuksiin. Kouluissa sai käydä kertomassa Suomesta ja innostuksella katsoivat vaalean pitkän suomalaispojan Suomen kuvia.

Kaupungin suurin sanomalehti The Press teki melkein koko sivun haastattelun Mikosta. Näin oli loistava mahdollisuus kertoa Suomen kansainvälisestä asemasta, hieman historiasta, nuorista ja elämästä Suomessa.

Syksyllä Suomen nuorisovaihtoasiamies pastori Sinkkonen Tampereelta kävi tuomassa Kallio-Berghäll klubille Uudesta Seelannista virallista tietä tulleet kiitosmaininnat erinomaisesta lähettiläästä. Olivat todenneet, että jos kaikki suomalaiset nuoret ovat yhtä myönteisiä ja miellyttäviä, niin haluavat lisää suomalaisia.

Mikko viihtyi erinomaisesti ja nautti kaikin siemauksin kauniista maasta, miellyttävistä ihmisistä, hyvistä ystäväistä, vaihtelevista vuodenaajoista. Mutta kesken kaiken vajaat kaksi kuukautta ennen aikojaan kotoa tullut hälytys äidin yllättävän äkillisestä ja vakavasta sairaudesta pakotti jättämään välittömästi kaiken ja lentämään suoraan kotiin. Äiti ehti vielä nähdä lempipoikansa muutaman päivän ajan. Elämässä onni ja murhe kulkevat usein hyvin lähekkäin.

Elokuun alussa Kallio-Berghäll rotaryklubin hallitus sai tietää, että klubi saa oman vaihto-oppilaansa vuodeksi 1980 Australiasta. Tällöin 18-vuotias Cathy Kafer - Toronto Rotary Club - saapui unelmiensa Pohjo- laan, talveen, mitä ei ole koskaan kokenut. Tilanne oli klubille aivan uusi ja ainutkertainen. Mistä isäntä- perheet? Hallitus antoi klubin luovan toiminnan työ- ryhmälle tehtäväksi asioiden kehittämissä. Seuraavana olivat vuorossa klubin Inner Wheel'in rotary-sisaret. Alussa oli vaikeuksia päästä käyntiin. Mikon perhe oli ensimmäisenä sitoutunut huolehtimaan Cathyn vierailun aloittamiseen, mutta siellä olivat vielä elämän järjes- telyihin liittyvät vaikeudet esillä. Tosin Cathy oli ollut koko syksyn kirjeenvaihdossa Mikon kanssa Uuteen Seelantiin ja Mikon perheen ja sisaren kanssa Suomeen. Hän tunsikin tämän perheen turvalliseksi "pesäperheeksi", mistä oli hyvä aloittaa. Vähitellen perheet löytyivät: veljet Schöldström, Virkkala, Tala aluksi. Yhdessä sovittiin sitten muusta ohjelmasta vuoden aikana, mat- koista ja kesämökkivierailuista.

Cathy saapui kesätamineissaan 20.1. Australiasta, pienestä Wangi Wangi kaupungista. Lähtiessä oli ollut todellinen helle, 40°C ja täällä vastassa -10°C. Ihastui, kun näki lunta ja halusi heti kädellä koettaa, onko se kylmää. Veli Pelkonen huolehti alkujärjestelyistä ja majoitukses- ta. Cathy aloitti koulunkäynnin Mäkelänrinteen Yhteis- koulussa ja opiskelee samalla yliopistossa suomea. 25.1. sekä Cathy että Mikko vierailivat ensimmäistä kertaa matkan jälkeen Kallio-Berghäll klubin viikkokokouk- sessa ja toivat terveisensä.

Näin klubi on joutunut uuden tehtävän eteen vastatessaan yhdestä nuoresta australialaisesta rotary-tyttärestään. Tämä saattaa olla virkistävä piristysruiske koko toimi- vuodelle, kun yhdessä kannamme isännän vastuutamme."

INNER WHEEL-TOIMINTA

Inner Wheel-liike on lähtöisin Englannista vuodelta 1924 ja koostuu rotarien vaimoista. Inner Wheel-klubin tarkoituksena on vaalia aitoa ystävyyttä, palvelemisen ihannetta ja kansojen keskinäistä yhteisymmärrystä. Suomeen IW-liike tuli 1958 ja Järvenpään Inner Wheel-klubi on maan ensimmäinen. Tällä hetkellä Suomessa toimii 16 Inner Wheel-klubia.

Kallio-Berghäll Rotaryklubin rotaryjäsenten vaimot perus- tivat jo v. 1963 oman kerhonsa ja tapasivat toisensa kerran kuussa. Vasta 1978 hakeutuivat klubin jäsenet kansainväliseen Inner Wheeliin. Varsinaiset klubikokouk- set ovat kuukauden toisena maanantaina. Jokaisessa ko- kouksessa yleensä on joku ulkopuolinen esitelmöitsijä vi- rallisten asioiden ja aterian lisäksi. Kallio-Berghäll Inner Wheel-klubin jäsenmäärä on 45.

POIMINTOJA VUOSIEN VARRELTA

- 1953-1954 Klubin oma lippu valmistui syksyllä 1953 ja ensimmäinen ojennettiin Helsingin kummiklubille. Tuolloin syntyi myös tapa esitellä uudet jäsenet iltakokouksissa. Näin alkoi myös veli Eino Roihan rotary-ura. Kokous sujui "i behärskad yra" ja niin päätettiin mennä jatkoille veli Torvaldin luo. Kun uusi jäsenemme Eino vasta aamuyöstä tuli kotiin ensimmäisestä rotarykokouksesta, kysyi huolestunut vaimo "tarkoitatko todella, että näitä rotarykokouksia pidetään joka viikko?"
- 1956-1957 Viikkokokoukset, jotka oli pidetty tuohon saakka säännöllisesti Helsingin Työväentalon kabinetissa ja kesäisin Kulosaaren Kasinolla, siirrettiin kesäkuun alusta ravintola Sillankorvaan.
- 1957-1958 Veli Viljo Rewellin piirtämä uusi lippu otettiin käyttöön. Se onkin edelleen käytössämme klubin virallisena lippuna.
- 1959-1960 Governor Olli Heikinheimo suoritti virallisen tarkastuksen klubissa 27.11.1959 nimittäen veli Matti Saurion "special representant" ikseen tutkimaan uuden klubin perustamista Herttoniemen suunnalle". Veli Saurion tarmokkaiden toimenpiteiden tuloksena kokoontui uusi klubi perustavaan kokoukseen 1.3.1960.
- 1965-1966 Eräessä syyskuun kokouksessa 1952 veli Topi Litko esitti säästölippaan käyttöönottoa pikkurahoja varten. Fridolf Nyman Arabian Posliinitehtaalta otti tehtävän hoitaakseen ja tulos oli taiteilija Mikael Schilkinin valmistama komea säästöporsas. Vuonna 1965 porsas sai SYP:n lahjoittamana oman kaappinsa. Joitakin vuosia se sitten komeili Sillankorvan kokoushuoneen seinällä. Taiteilija Schilkinin kuoltua katsottiin tämä porsas niin arvokkaaksi, että se sijoitettiin arkistoon. Sen viransijaisena toimii SYP:n maapallosäästölipas.
- 1969-1970 Huhtikuun 3 p:nä 1970 oli Kallion klubin vieraana silloinen RI:n presidentti James F Conway governor Jouko Järviön seuraamana. Kokouksessa presidentti Erkki Toivanen esitteli kunnioitettavalle vieraille klubia ja veli Heikki Herlin kertoi rotarytoiminnan historiasta Suomessa.
- 1972-1973 Huhtikuun 2 p:nä 1973 vietettiin 20-vuotisjuhlaa Kalas-tajatorpalla. Veli Henrik Lavonius piti juhlapuheen kertoen humoristisella tavallaan klubin perustamisvaiheista ja sen historiasta siihen saakka.
- 1973-1974 Veli Heikki Herlin sai arvon "Paul Harris Fellow".

1976-1977

Helsinkiin perustettiin uusi Pasilan klubi, jonka alue käsittää Pasilan eli 17. kaupunginosan. Alue-määrittelyn yhteydessä Kallion klubi luovutti sille kuuluvasta kaupunginosasta sen osan itä-Pasilaa, joka jää Kumpulantien pohjoispuolelle.

Rotaryliikkeen omaksuman vaalikokousta koskevan uuden käytännön mukaan muutettiin klubin sääntöjä kokousten osalta seuraavan sisältöisiksi: "Klubin vaalikokous pidetään kunkin vuoden joulukuussa, jolloin valitaan toimihenkilöt ja hallituksen jäsenet seuraavaksi toimintavuodeksi." Aiemmin kokous pidettiin maaliskuussa.

Kallion Rotaryklubin 25-vuotisjuhla vietettiin maaliskuun 4 p:nä 1977. Juhlan merkeissä vierailtiin vaimojen kera ensin Torvald Lilljan kauniissa kodissa Kuusisaarressa ja sen jälkeen jatkettiin busseilla Kalastajatorpalle iltajuhlaan. Juhlan isäntänä toimi veli Heikki Holma ja juhlaesitelmän piti veli Heikki Herlin.

Veli Henrik Lavonius sai ansioituneesti klubin toisena jäsenenä arvon "Paul Harris Fellow".

KALLIO-BERGHÄLL ROTARYKLUBI

KLUBIN TOIMINTA 1981-1991

Sisällysluettelo

1. Jäsenistö	2
2. Presidentit	2
3. Yhteydet rotarymaailmaan	3
4. Talous	3
5. Toiminnan tavoitteellisuus	4
6. Rotary Foundation	4
7. Kansainvälinen nuorisovaihto	4
8. Osallistuminen	5
9. Kokouspaikka	6
10. Klubin vakiintuneet toimintatavat	6
11. Tapahtumia ja toimintaa	7
12. Inner Wheel	8
13. Rotary Internationalin toiminta	9
14. Aikakauden tapahtumia	9

Toimituskunta:

Jarmo Hillos

Klaus Järvinen

Olavi Snellman

Teksti:

Jarmo Hillos

27.9.1991

Lukijalle

Tämä kirjoitus käsittelee klubin toimintaa rotaryvuodesta 1980–81 rotaryvuoteen 1990–1991.

1. Jäsenistö

Klubin lähestyessä 40 vuoden ikää sen voidaan todeta olevan hyvin elinvoimainen. Tähän vaikuttavat luonnollisesti uskollisten vanhojen veljien lisäksi uudet jäsenemme, jotka ovat tuoneet oman tervetulleen panoksensa klubiin. Klubin tärkein voimavara on sen jäsenistö ja siitä myöskin riippuu klubin elinkelpoisuus.

Jäsenistön ikärakenteesta johtuen klubissa on ollut käynnissä sukupolvenvaihdos. Rotarytoiminnan periaatteisiin kuuluu tehtävien kierto eikä samaa jäsentä valita uudelleen samaan tehtävään, varsinkaan ei klubin presidentiksi. 1980-luvulla näytti siltä, että kaikki jäsenet olivat olleet jo eri tehtävissä.

Miten klubiin saataisiin uusia jäseniä, tuoretta voimaa? Vielä 1989 klubin hallitus toteasi, että klubissa oli 40 % eläkeläisiä ja 60 % aktiivisessa työiässä olevia. Erityisesti viime vuosien presidentit ja jäsenoimikunta ovat toimineet ansiokkaasti uusien jäsenien saamiseksi klubiin. Toisaalta klubin periaatteena on ollut pitää jäsenmäärä kohotuullisen pienenä. Jättiklubin muodostamisen sijaan on suhtauduttu positiivisesti uusien klubien perustamiseen.

Klubin jäsenmäärä oli vuosien 1981 ja 1991 alussa sama eli 62. Se on kuitenkin vaihdellut 1982 vuoden 60 jäsenestä 1986 vuoden 66 jäseneen. Keskiarvoksi tulee noin 63 jäsentä rotaryvuotta kohden. Rotaryvuoden 1990–1991 päättyessä jäsenmäärä oli 63. Charter-jäseniä on klubissa vielä kaksi: Erik Antell ja Henrik Lavonius. Kaikenkaikkiaan kymmenen klubin jäsentä on saanut Paul Harris Fellow -arvon. Klubin vanhin jäsen on iältään 83 ja nuorin 41 vuotta. Keski-ikä on 61,7 vuotta.

Kuvaavaa klubin jäsenistölle on se, että kerran klubin jäsenenä ollut ja siitä välillä eroamaan joutunut veli haluaa takaisin entiseen klubiinsa. Siitä on lukuisia esimerkkejä. Mutta klubista on myös poistunut huomattavia jäseniä. Heistä mainittakoon klubin kunniajäsen Heikki Herlin. Perinteet ja muisto kuitenkin säilyvät.

2. Presidentit

Klubiamme on johdettu hyvän rotaryhengen ja -tavan mukaisesti.

Presidenttien toiminnassa persoonallisuus on tullut myönteisesti esille. Kun

klubimme toiminta on vakiintunutta rotarytoimintaa, ovat presidentin henkilökohtaiset ominaisuudet tuoneet siihen lisänsä: hauskuutta ja byrokratian vastapainoksi toiminnan vapautta.

Klubin presidentteinä ovat toimineet:

1980–81	Klaus Järvinen
1981–82	Rainer Pelkonen
1982–83	Jarl Hellemann
1983–84	Karl-Johan Fredriksson
1984–85	Jarmo Hiillos
1985–86	Veli-Martti Metsälampi
1986–87	Antti Olkkonen
1987–88	Lars-Erik Michelsson
1988–89	Veikko Sipilä
1989–90	Heikki Tala
1990–91	Erkki Vauramo

3. Yhteydet rotarymaailmaan

Governorin vierailut klubissamme ovat olleet luonteva ja tärkeä yhteydenpitomuoto rotarymaailmaan. Klubin rotarytyötä on voitu kehittää rotaryliikkeen toimintaperiaatteiden mukaisesti. Governorit ovatkin kertoneet Kallio-Berghäll rotaryklubin toiminnan olevan hyvin järjestettyä.

Governorin vierailut ovat muodostuneet perinteisiksi kohokohdiksi. Sen on osoittanut klubimme jäsenten säännöllinen runsas osallistuminen vierailun presidentinjälkeiseen toiseen ja kolmanteen osaan.

4. Talous

Klubin taloutta on hoidettu hyvin. Hoitotavassa on sen sijaan esiintynyt vaihtelua. Vielä 1980-luvun alussa klubissamme oli tapana, että rahastonhoitaja selvitti klubin rahatilannetta klubikokouksissa useamman kerran vuodessa. Tämä tapahtui joko presidentin tai jonkun klubiveljen pyynnöstä tai oli osoitus rahastonhoitajan aktiivisuudesta. Tämä hyvä tapa on jäänyt pois käytännöstä. Jäsenet eivät ole enää niin kiinnostuneita oman klubin raha-asioista, kun yhteiskunnassa liikutellaan paljon suurempia rahamääriä.

Klubin taloudenpito on kuitenkin vankalla pohjalla. Ja todella historiallinen tapahtuma olikin vuoden 1990 syksyllä, jolloin tilintarkastuskertomus ei tullut ajoissa vuosikokoukseen. Hyvässä, hauskassa klubivelihengessä suoritettiin liikemiesmäinen tempu: tilintarkastajat vaihdettiin. Tosin, kuten sanottu, ilman minkäänlaisia traumoja ja hilpeän keskustelun päätteeksi.

Klubin rahastojen, Siljamäen rahaston ja lipastilin, säännöt tarkistettiin rotaryvuonna 1984–85. Kallion alueen lukiolaisia on edelleen muistettu vuosittain Siljamäen rahas-

tosta jaettavalla luovuus–stipendillä. Apurahan suuruus on vaihdellut näinä vuosina 1500 markan ja 4000 markan välillä.

Klubi on jatkanut perinnettään ja on ensi sijassa halunnut tukea Rotary Foundationia ja sitä kautta kansainvälistä nuorisotoimintaa. Klubissa on pidetty kiinni periaatteesta, että rotaryliike ei ole avustusjärjestö. Klubin tukena näiden ajatusten takana on ollut useampi piirigovernori, joka on tähdentänyt tätä rotaryliikkeen luonnetta. Kaunialaa on kuitenkin tilaisuuden tullen avustettu.

Klubi oli 30.6.1991 mennessä lahjoittanut Rotary Foundationille 13.066,72 US dollaria. Näinollen klubi oli 2100 prosentin jäsen. Jokaista jäsentä kohden oli siis lahjoitettu 21 kertaa 10 USD vastaava rahamäärä.

Klubissa on edelleen pidetty tiukasti kiinni käytännöstä, jonka mukaan jäsenmaksun yhteydessä kerätään niin paljon varoja, että ne riittävät kattamaan tavallisten menojen lisäksi odotettavissa olevat tarpeet. Erityisiä rahankeräyksiä pyritään näin välttämään. Jäsenmaksu on vuosina 1981–1991 vaihdellut 250 markasta 500 markkaan.

5. Toiminnan tavoitteellisuus

Jotta klubi saisi jotain todella näkyvää aikaan, hallitus totesi, että suuret hankkeet ovat parhaita. Tavoitteeksi tuli voimien keskittäminen. Kun 1980–luvun alussa toteutettiin useita projekteja, niin vuosikymmenen lopulla ja 1990–luvun alussa on klubille valittu vuoden teema, jota on yhteisesti toteutettu. Tällaisia teemoja ovat olleet esimerkiksi rotaryvuoden 1988–89 teema "Kansainvälistyminen ja rakennemuutos" sekä 1989–90 "Taide, tiede ja ihmisyyden".

6. Rotary Foundation

Klubi pitää koko rotarytoiminnassa keskeisen tärkeänä Rotarysäätiön toimintaa, joka suo maailman nuorisolle mahdollisuuksia opiskella vieraitten maitten yliopistoissa ja eri kulttuureissa. Rotarysäätiö on nyt huomattava kansojen yhteisymmärryksen ja ystävyyden edistäjä. Säätiö on perustettu 1917 ja sillä on jo ollut 21000 stipendiaattia.

Rotaryjärjestön suuri asia "Polio 2005" käynnistettiin 1985. Rotarit olivat ottaneet ohjelmaansa polion hävittämisen maailmasta. Sen rahoittamiseksi oli tarkoitus kerätä 550 mk yhtä rotaria kohti. Klubimme hoiti varainkeräyksen verohelpotuksen turvin henkilökohtaisin lahjoituksin, yritysten avulla ja myymällä joulukortteja. Klubimme esitti projektin kehittämisessä varsin ratkaisevaa osaa. Liitteenä oleva Klaus Järvisen kirjoitus 17.8.1991 kertoo siitä, miten ohjelma muuttui "PolioPlus" –projektiksi. Se oli laajuudeltaan suuri projekti. Sitä johdettiin Rotarysäätiön tiloista ja tavoitteena oli kerätä tähän tarkoitukseen 120 miljoonaa US dollaria. Toukokuuhun 1991 mennessä oli kerätty 226 miljoonaa US dollaria ja valtioilta saatu 7,5 miljoonaa dollaria tähän tarkoitukseen. Silloin oli rokotettu noin 271.450.000 lasta ja vasta jaetulla 172 miljoonan dollarin avustuksella tullaan rokottamaan 594.500.000 lasta lisää. Määrärahoja oli silloin myönnetty 97 eri maahan.

7. Kansainvälinen nuorisovaihto

Klubi on suhtautunut nuorisoon ja sen toimintaan myönteisesti. Kuitenkin nuorisovaihtoasiassa on jouduttu huomioimaan klubin ikärakenne. Vaihto–oppilaan Suo-

messa olo on hoidettava moitteetta: hänen on tunnettava, että hänestä pidetään hyvää huolta. Vaihto-oppilaita on otettu rajoitetusti. 1980-luvulla klubilla on ollut huollettavanaan kaksi vaihto-oppilasta: 1982-83 Peter Coburn Kanadasta ja 1987-88 Stephanie Nagy Pensylvaniasta USA:sta.

8. Osallistuminen

Piirikokouksiin ja piirineuvotteluun on klubista osallistunut yleensä se joukko klubin virkailijoita, johon klubi on oikeutettu ja joiden on edellytetty virkansa puolesta niihin osallistuvan. Viime vuosina klubin jäsenet ovat myöskin noudattaneet governorien ja klubin presidenttien suositusta osallistua piirikokouksiin mahdollisimman monilukuisesti.

Uudet tuulet ovat tuoneet myös uudenlaista osallistumista. Kotimaassa on luonnollisesti osallistuttu perinteisiin rotarytapahtumiin mutta myös kansaivälisiin rotarytilaisuuksiin on osallistuttu. Veli Olavi Snellman on edustanut klubiamme Leningradin rotaryklubin charter-juhlassa 28.09.1990 ja myöhemmin mainitussa Tallinnan klubin charter-juhlassa.

Klubin jäsenten osallistuminen viikkokokouksiin on ollut jopa esimerkillistä. Rotaryvuonna 1984-1985 klubin läsnäoloprosentti oli koko maan korkein. Samana vuonna Kallio-Berghäll rotaryklubi oli kolmannen kerran peräkkäin läsnäololtaan paras klubi piirin 142 alueella. Tällöin klubimme läsnäoloprosentti oli 93,89. Aktiivisuutta kuvaa tämän rotaryvuoden matalin läsnäoloprosentti heinäkuussa 90,66 ja korkein 98,00 huhtikuussa! Rotaryvuonna 1983-84 oli klubin läsnäoloprosentti vieläkin korkeampi eli 94,12 ja sillä saavutettiin valtakunnassa toinen sija.

Klubin hallitus ei tehnyt päätöstä kilpailla millään tavalla muiden rotaryklubien kanssa korkeimmasta läsnäoloprosentista, vaan korkea läsnäoloprosentti johtui silloisen klubimestarin veli Olavi Snellmanin aktiivisuudesta. Hänen menettelytapansa oli yksinkertainen, mutta paljon työtä vaativa. Hän huomautti veljille, jos läsnäolo oli hoitamatta ja suositti klubia, jossa voisi käydä paikkaamassa. Hän soitti myös kotiin ja niin puoliset viestivät veljille läsnäolon hoitamisen ilosta varsin tehokkaasti.

Läsnäoloprosenttimme on kehittynyt seuraavasti:

1980-81	82,10	
1981-82	87,55	
1982-83	89,98	piirin korkein
1983-84	94,12	piirin korkein
1984-85	93,89	Suomen korkein
1985-86	89,00	piirin korkein
1986-87	90,53	piirin korkein
1987-88	84,77	
1988-89	82,29	
1989-90	84,29	
1990-91	76,43	

Huippua on siis seurannut luonnollinen lasku, mikä ei kuitenkaan ole johtunut siitä, että viikkokokouksien ohjelmien taso olisi laskenut. Päinvastoin ohjelmat ja esitelmät ovat olleet erittäin mielenkiintoisia.

9. Kokouspaikka

Viikkokokous on klubin tärkein toimintamuoto. Sen vuoksi kokouspaikalla on suuri merkitys.

Kuten Henrik Lavonius sanoi 20-vuotisjuhlassa, klubin ensimmäinen kokouspaikka oli Helsingin Työväentalon ravintola, jonka "viihtyisässä klubikabinetissa saatiin hyvää ruokaa ja palvelu oli ystävällistä". Kun kuitenkin Työväentalon ravintola oli kesäisin suljettu, klubi siirtyi ravintola Sillankorvaan, jossa oltiin viime vuosikymmenen loppuun asti.

Kaikki silloiset klubin jäsenet muistelevat mielihyvin niitä aikoja, jolloin klubi kokoontui ravintola Sillankorvan Töölönlahden puoleisessa kabinetissa. Tila oli sopiva klubille ja silloisten hovimestarien valvoessa palvelu erinomaista. Jos Sillankorvassa oli remontti, siirryttiin väliaikaisesti Merihotelliin. Ennen siirtymistä nykyiseen kokouspaikkaan klubi piti kokouksiaan jälleen Merihotellissa, jossa se viihtyi. Merihotelli ei ole kuitenkaan tilojensa vuoksi voinut ottaa klubia vakituiseksi vieraakseen.

Ravintola Sillankorvan liikeidean muututtua siitä alettiin tehdä yöravintolaa ja lounasvieraita pyrittiin vähentämään. Kilpailu Hakaniemen muiden ravintoloiden kanssa oli vienyt lounasasiakkaita muualle.

Klubi joutui näin ollen hakemaan uutta kokouspaikkaa toiminta-alueeltaan Kallion kaupunginosasta ja niin kuin aikaisemminkin voitiin nytkin todeta, että sopivaa kokouspaikkaa ei vielääkään löytynyt. Kun kuitenkin tiedettiin, että Wärtsilän tontille ryhdytään rakentamaan uutta hotellia, klubi pani toivonsa tähän. Niinpä marraskuun 11. päivänä 1988 pidettiin ensimmäinen kokous uudessa Strand Intercontinental -hotellissa.

Tätä ennen klubi oli kuitenkin saanut epämiellyttäviä kokemuksia entisessä kokouspaikassaan. Rotaryvuoden 1988–1989 toimintakertomuksessa todetaankin seuraavasti: "Klubimme pitkäaikainen kokouspaikka ravintola Sillankorva ei ole vuosiin täytännyt klubin tärkeimmän toimintamuodon asettamia edes kohtuullisia vaatimuksia, ei tilojen, ei palvelun eikä kokoustekniikan suhteen". Näin päättyi kesäkuussa 1957 alkanut 31 vuotta kestänyt viikkokokouksien pito ravintola Sillankorvassa.

Nyt on kokouspaikkana Hotelli Strand Intercontinental, johon klubin jäsenet ovat tyytyväisiä. Sen merenpuoleisessa kadun kulmassa liehuu perjantaisin rotarylippu. Se kertoo, että Kallio-Berghäll rotaryklubi kokoontuu siellä ja se ilahduttaa ja tervehtii kokoukseen saapuvia jo ovella.

10. Klubin vakiintuneet toimintatavat

Klubin asioita oli jo ensimmäisten vuosikymmenten aikana ryhdytty hoitamaan järjevästi. Niinpä klubiin on syntynyt hyviä, vakiintuneita asioiden hoitotapoja, mikä näkyy klubin toiminnassa. Johtavina ajatuksina ovat rotaryperiaatteiden noudattaminen, yksinkertaisuus ja byrokratian vähäisyys.

Presidenttien työnjako on klubissamme järjestetty siten, että presidentti johtaa klubin työtä ja 1. varapresidentti osallistuu presidentin sijasta klubin ulkopuolella pidettäviin tilaisuuksiin. Tällaisia tilaisuuksia ovat piirineuvottelun ja piirikokouksen lisäksi muut viralliset rotaryn tilaisuudet ja erilaiset tilaisuudet muissa klubeissa, joihin presidentit

yleensä kutsutaan. Näin tuleva presidentti saa hyvän valmennuksen omalle kaudelleen. Toinen varapresidentti vastaa ohjelman valmistelusta. Sihteerien työnjaosta päätetään rotaryvuosittain. Se laaditaan aina selvyden vuoksi kirjallisena.

Klubin erikoisuus on pitkäaikainen hallituksen jäsen. Hänen tehtävänä on vaalia klubin vakiintuneiden toimintatapojen säilymistä. Hallituksen pitkäaikaisina jäseninä ovat toimineet veljet Erkki Toivanen, Vilko Virkkala ja Jarmo Hiillos. Myös jäsenlisäyskomitean, rahastonhoitajan ja nuorisoasiamiehen toimet ovat olleet pitkäaikaisia. Jäsenlisäyskomitean perinteitä on jatkuvasti vaalinut veli Klaus Järvinen.

Klubimme Siljamäen rahastolla on hyvät ja tarkat säännöt, jotka kylläkin sisältävät hankalaa byrokratiaa. Hyvä tapa on tässäkin voittanut byrokratian ja luovuusstipendin käytännön toimenpiteistä ovat vastanneet istuva presidentti ja veli Rainer Pelkonen klubin jäsenten täydeksi tyytyväisyydeksi.

Klubin jäsenten toiminnalle on ollut luonteenomaista se, että jokainen klubin antama luottamustehtävä hoidetaan hyvin. Niinpä jokainen veli on pitänyt kunnia-asianaan hoitaa klubin antamat tehtävät asianmukaisesti. Klubin vanhimmat jäsenet ovat kertoneet, että esimerkiksi kunniajäsenellämme veli Heikki Herlinillä oli tapana soittaa kotiin, jos jonkun asian hoidossa oli toivomisen varaa. Tämä tapa klubin alkuaikoina lienee ollut yleisempikin. Onhan klubin asioiden hoidossa joskus esiintynyt huolimattomuuttakin. Toisaalta klubissa on tähdenntetty, että rotarytoiminta on hauska harrastus, eikä sitä pidä haudanvakavasti ottaa. Klubilla on niin hyvä perinne vaalittavaan, ettei sitä pidä huonolla hoidolla turmella.

11. Tapahtumia ja toimintaa

Vuosittaisesta "hernerokkaillasta" Svenska Klubbenilla on muodostunut säännöllisesti pidettävä tilaisuus. Ohjelmassa on usein ollut jotakin mielenkiintoista ja ajankohtaista kysymystä käsittelevä alustus. Itse tilan varaamisesta, tärkeästä herneiden liottamisesta etukäteen ja tilaisuuden muista järjestelyistä on muodostunut hauska rituaali, josta on vastannut enemmän tai joskus vähemmän suuremmalla menestyksellä klubimestari. Joskus ennen vuotta 1980 oli käynyt niin, että herneitä ei ollutkaan liotettu ajoissa!

Allaolevat poiminnot tapahtumista perustuvat pääasiassa toimintakertomuksiin.

- Ystävyyssklubistamme Hamburg-Dammtor vieraili kuusi henkilöä klubissamme 04.09.1981.
- Klubin 30-vuotisjuhla pidettiin 26.11.1981 Svenska Klubbenissa.
- Veli Vilko Virkkalan vetämän, vuonna 1976 alkaneen klubin sisäisen, luova ongelmanratkaisuryhmän (Creativity Development) kurssista keskusteltiin 1981.
- Rotaryvuoden 1982-83 aikana veli Gunnar Palménia muistettiin. Hän sai Paul Harris Fellow -arvon.
- Klubimme jäsenet vierailivat Stockholm-Söder veljesklubissamme 14.-16.09.1983.

- Vierailu Hamburg–Dammator ystävyysklubissa 05.–08.12.1984. Vierailuun osallistuivat veljet Hallila, Holma, Klaus Järvinen, Olkkonen, Pelkonen, Roiha, Snellman, Virkkala ja klubipresidentti Hiillos, kukin avec.
- Veli Erkki Toivaselle luovutettiin 11.4.1985 Paul Harris Fellow –arvon tunnukset.
- 28.12.1984 ja piirikokouksessa 1986 klubi vastaanotti governorin kunniakirjan korkeasta läsnäoloaktiiviteetista.
- Rotaryvuonna 1984–85 tarkistettiin jäsenten englanninkieliset luokitenimet ja niiden perusteella tehtiin uudet jäsenkortit seuraavalle rotaryvuodelle.
- RI:n presidentti Carlos Canseco vieraili Suomessa huhtikuussa 1985. Hänen kunniaukseen järjestettyyn tilaisuuteen Kulosaaren Casinolla osallistuivat klubin presidentti Jarmo Hiillos ja sihteeri Seppo Kolkka, kumpikin vaimoineen.
- Kunniajäsenemme Heikki Herlin lahjoitti 11.01.1985 klubille hänen Äänekosken klubin charter–juhlassa lahjaksi saamansa Rotary hymnin nuotit ja sanat. Ne toimitettiin klubimme arkistoon, klubiveli Paavo Raussille kommentoitavaksi ja Äänekosken klubille tiedoksi.
- Klubin uudet säännöt hyväksyttiin viikkokokouksessa 28.06.1985. Niitä ryhdyttiin soveltamaan rotaryvuoden 1985–86 alusta.
- Ruotsin D 239 piirin jäsenet tekivät lounasvierailun klubiin 06.09.1985. Veli Jorma K. Miettinen piti tilaisuudessa mainion esitelmän.
- GSE team Filippiineiltä, rotarypiiristä 379, vieraili Andy Floresin johdolla Suomessa ja klubissamme. Presidenttimme Antti Olkkonen hoiti vierailua ja osallistujien majoitusasioita ansiokkaasti.
- Kesäkuun alussa 1988 ryhmä klubin jäseniä vieraili Stockholm–Söderklubissa. Esitelmäsihteerinä toimi jälleen veli Jorma K. Miettinen aiheenaan ydinaseiden käyttö ja häntä oli tullut kuuntelemaan lukuisia Ruotsin valtiopäivämiehiä. Katso liite/Klaus Järvinen.
- Vuonna 1989 seuraavat klubimme jäsenet saivat Paul Harris Fellow –arvon: Erik Antell, Heikki Holma, Klaus Järvinen, Matti Lumme, Eero Manner ja Olavi Snellman. Katso liite.
- Syyskuussa 1989 veli Vilko Virkkala teki "viiden kysymyksen kokeen" luonnoksen korvaamaan "neljän kysymyksen kokeen" suomennosta. Se lähetettiin piirigovernorille. Katso liite.

12. Inner Wheel

Kallio–Berghäll Inner Wheel klubin toiminta on ollut jäsenille läheistä. He ovat voineet osallistua useaan vierailuun ja kyseisen klubin 10–vuotisjuhlaan. Mainittakoon, että klubiveljemme Erkki Toivasen vaimo, Anja Toivanen on valittu 1991 kansainvälisen Inner Wheel järjestön hallituksen jäseneksi.

13. Rotary Internationalin toiminta

Rotary Internationalin ylimmässä johdossa on ollut suomalainen. Rolf Klärich Helsingin rotaryklubista toimi RI:n presidenttinä rotaryvuonna 1980–81.

Kansainvälinen rotaryliike on tehnyt mittavia uusia päätöksiä. Niistä lienee merkittävin vuonna 1989 tehty päätös, jonka mukaan myös naiset voidaan hyväksyä rotaryklubin jäseniksi.

Liike myöskin laajenee jatkuvasti alueellisesti. Rotaryn pyrkimyksenä on lisätä kansojen keskinäistä yhteisymmärrystä. Rotaryliikkeeseen kuului 1991 helmikuussa 1.112.731 jäsentä 172 eri maasta. Moskovan klubi perustettiin 05.06.1990 ja sen charter-klubi oli Helsingin rotaryklubi. Irkutskin klubi perustettiin 23.7.1990 charter-klubinaan Eugene, USA. Tallinnan klubin charter-juhlaa vietettiin 5.5.1991.

14. Aikakauden tapahtumia

1980-luku menee historiaan ilmeisesti hyvinvoinnin kohoamisen vuosikymmenenä. Valtion verotulot lisääntyivät jatkuvasti. Vuosikymmenen lopun aikana valtion velkaa ulkomaille vähennettiin. Verotulojen lisääntyminen ja kansalaisten varottuminen päättyi tuhlaukseen, jonka tuloksena valtio ei kerännyt säästöjä ja kansalaiset velkaantuivat käyttäessään kulutusluottoja. Vuonna 1991 olivat sekä valtion talous että kansalaiset suurissa vaikeuksissa. Nopeata kehitystä ei oltu pystytty hallitsemaan.

Vuonna 1982 valittu tasavallan presidentti Mauno Koivisto, entinen klubimme jäsen, pyrki tuloksekkaasti parlamentarismiin lisäämiseen. Kansalaiset olivat tyytymättömiä poliittisiin puolueisiin ja puoluepeliin. Äänestysaktiiviteetti vaaleissa laski.

1989 lopulla alkoi Euroopassa uskomaton mullistus. Niin sanotut itäblokin maat vapautuivat Neuvostoliiton jouduttua taloudellisiin vaikeuksiin ja perestroikan ansiosta. Hämmästyttävintä tässä kaikessa oli nopeus ja väkivallan vähäisyys. Väkivallan vähäisyydestä ei sensijaan voitu puhua Persianlahden kriisin yhteydessä vuoden 1990 lopulla. Klubimme pystyi seuraamaan Persianlahden tapahtumia erinomaiselta näköalapaikalta: veli Jorma K. Miettinen piti klubimme ajan tasalla kriisin aikana miltei viikoittain. Hän kuului myös niihin harvinaisiin henkilöihin, jotka etukäteen ennustivat kriisin olevan tulossa Persianlahden alueella. Rotaryvuoden 1990–1991 päättyessä tilanne Neuvostoliitossa ja Baltian maissa on epäselvä.

Aikakauden tapahtumat vaikuttivat kansalaisiin. Kallio-Berghäll rotariklubin jäsenet olivat hyvin perillä asioiden kulusta ja se antoi hyvän pohjan selviytyä tämän ajan mullistuksista.

Liitteet: Paul Harris Fellows. Liite 1.

Klaus Järvinen: Kallion Rotaryklubilla oli osuutensa "PolioPlus" synnyssä.
Liite 2

Klaus Järvinen: Tukholman Söder rotaryklubin vieraana kesällä 1988.
Liite 3.

Vilkko Virkkala: Viiden kysymyksen koe. Alustava luonnos keskustelun pohjaksi. Liite 4.

Olavi Snellman: Valokuvaliite.

Liite 1.

**ROTARYSÄÄTIÖN HALLITUKSEN MYÖNTÄMÄT PAUL HARRIS FELLOW -AR-
VOT KLUBIMME JÄSENILLE**

Erik Antell	03.06.89
Heikki H. Herlin	1974
Heikki Holma	03.06.89
Klaus Järvinen	03.03.89
Henrik Lavonius	1976
Matti Lumme	04.10.89
Eero Manner	03.06.89
Gunnar Palmén	1982
Olavi Snellman	03.06.89
Erkki Toivanen	12.09.84

Liite 2.

KALLION ROTARYKLUBILLA OLI OSUUTENSA POLIOPUS SYNNYSSÄ

Aamulla toinen päivä huhtikuuta 1985 Valittujen Palojen hallituksen puheenjohtaja Martti Immonen soitti klubimme jäsenelle Klaus A.J. Järviselle. Kiireinen sanoma: Rotary International'in presidentti Carlos Canseco oli tullut pikakäynnille Suomeen. Hän halusi neuvotella suomalaisten asiantuntijalääkäreiden kanssa kehittämästään teemasta "Polio 2005". Rokottamalla kaikki maailman lapset oli tarkoitus hävittää poliovirus maapallolta samaan tapaan kuin isorokko. Carlos Canseco – ammatiltaan lääkäri – tiesi, että Suomi oli rokotustoiminnoissa maailman johtava maa. Hän halusi neuvottelua. Päämääränä oli hävittää polio maailmasta vuoteen 2005 mennessä – tästä projektin nimi. Päätymässä olevasta rotaryprojektista "3-H" näyttäisi jäävän noin 2 miljoonaa dollaria. Tämä olisi pesämunana poliorokotuksen aloittamiselle.

Selitin rotaryveli Martti Immoselle, että itse olen sisätautialan ja allergologian erikois-
tuntija. Rokotusasiat eivät ole alaani. Veli Martti ei antanut periksi. Lupasin yrittää hankkia neuvotteluun polioasiantuntijan. Määräaikaan kokoonnuimme Palacen kabinetti kahdessa. Minulla oli mukana eräs tunnetuimmista polioasiantuntijoistamme professori Kaisa Lapinleimu. Carlos Cansecon lisäksi oli paikalla oma governöörimme Ermei Kanninen, Martti Immonen ja pari avustajaa.

Professori Kaisa Lapinleimu selosti Carlos Cansecolle miten kokonaan isorokkovirusten torjunnasta poiketen poliovasta-ainetason pito riittävän korkeana lapsissa vaatii useita määräajoin uusittuja poliorokotuksia. Epidemian uhatessa joudutaan yleensä vielä turvaamaan koko väestön pikarokotuksiin (rokotetippa sokeripalalla tai suoraan kielelle). Yksi ainut rokotus ei ole riittävä. Syntyihän maapallolla lisäksi joka vuosi noin 250 miljoonaa lasta, joiden jatkuva rokottelu olisi tarpeen.

Carlos Canseco pyysi ehdotuksia. Professori Lapinleimu allekirjoittaneen tukemana ehdotti, että mentäisiin samantapaiseen rokotusohjelmaan kuin Suomessa. Maailman lapset suojattaisiin paitsi poliota myös kurkkumätää, hinkuyskää, jäykkäkouristusta ja mahdollisesti vielä jotain paikallisesti tärkeänä pidettyä tartuntatauti vastaan. Yhteistyö vuosikymmenet maailmanlaajuisten rokotusasiain kanssa puuhanneiden terveysjärjestöjen kuten WHO:n, SPR:n ja UNICEF:in kanssa oli välttämätöntä. Rotaryjärjestön valtava voima riittäisi ehkä miljoonien lasten kertarokotuksen aikaansaamiseen. Tämä voisi olla tärkeänä alkuna kansallisten terveysjärjestöjen rokotuskampanjan jatkamiselle. Tähän viittaavaa oli ollut jo havaittavissakin, kun "3-H"-projektin puitteissa oli Filippiineillä rokotettu kuusi miljoonaa lasta poliota vastaan.

Rotary International'in presidentti Carlos Canseco kävi mielteliääksi. Hän ilmoitti vakavasti harkitsevansa ehdotustamme. Kuten tiedämme "Polio 2005" muuttui. Uudeksi työnimeksi tuli "PolioPlus". "Plus" tarkoittaa polion lisäksi edellä mainittuja muita yleisvaarallisia tartuntatauteja. Myös yhteistoiminta esittämiemme järjestöjen kanssa alkoi tehokkaana. Mahtava "PolioPlus" -kampanja alkoi vyörynsä yli maapallon.

Helsinki 17.8.1991

Klaus A.J. Järvinen

TUKHOLMAN SÖDER ROTARYKLUBIN VIERAANA KESÄLLÄ 1988

Vuodesta 1953 jatkunut kanssakäyminen Stockholm Söder rotaryklubin kanssa sai uuden tähden historiaansa kesäkuussa 1988. Keskiviikkona 1.6.1988 oli parisenkymmentä klubimme jäsentä vaimoineen presidenttimme Lars-Erik Michelssonin johdolla Silja-yhtymän lippulaivan yläravintolassa tarkkaamassa mahtuuko tuo suuri laiva Kustaanmiekan salmesta.

Ilta kului rattoisasti. Lyhyen unipyräyksen jälkeen olimme sitten jo Tukholman aamuun heräävän saariston kauneutta ihailmassa. Satamassa siirryttiin odottaviin busseihin, joissa taitavien oppaiden lisäksi oli isäntiämme antamassa lisäväriä kiertöajelulle. Tukholma avautui aivan uudella tavalla meille.

Seurasi juhla kokous. Söderklubi oli juuri päässyt uusiin kokoustiloihin. Kun kadulta tultiin sisään, päästiin tilavaan eteisaulaan. Vasemmalla seinällä oli lähes lattiasta kattoon ylettyvä kuningas Kustaa Vaasaa esittävä maalaus. Tuohon tauluun liittyi tärkeä salaisuus. Kun taulun kehykseen kätkeytyä nappulaa painoi, alkoi koko taulu siirtyä hiljalleen sivuun. Pääsy varsinaisiin kokoustiloihin paljastui.

Tervehdyspuheitten jälkeen alkoi varsinainen ohjelma. Tämä kosketteli väestön suojaamista mahdollisen ydinsodan syttyessä. Söderklubin presidentti, joka oli Ruotsin valtakunnan ylin väestönsuojelupäällikkö, selosti tilanteen Ruotsissa olevan niin hyvän, että jokaiselle ruotsalaiselle on varattu paikka atomipommitkin kestävässä kalliosuojissa.

Kuiskasin vieressäni istuvalle Ruotsin valtiopäivämiehelle: "Kukahen Ruotsin valtakunnan rajoja suojelee sinä aikana, jonka Ruotsin kansa istuu kalliosuojissa?" Presidentti kuuli kommenttini ja vastasi siihen yksikantaan: "Onhan olemassa suomalaiset!"

Varsinaisen kokouksesitelmän piti klubimme jäsen radiokemian professori Jorma K. Miettinen. Tieto Söderklubin kautta oli tästä ydinaseitten käyttöä koskevasta esitelmästä levinnyt myös Ruotsin valtiopäivämiehille. Heitä olikin useita saapunut vieraana kokoukseen. Totesimme jokainen mielihyvällä olevamme Jorma K. Miettisen ansiosta isäntiemme silmissä "tärkeitä" vieraita.

Helsinki 27.3.1991

Klaus A.J. Järvinen

Alustava luonnos keskustelun pohjaksi

Onko tosiasiat selvitetty?

- Onko tämä tehty niin hyvin ja niin monipuolisesti kuin asian tärkeyden huomioonottaen on mielekästä?
- Onko päästy yksimielisyyteen siitä, mitkä ovat tosiasioita?
- Onko yritetty ottaa huomioon myös asiaan liittyvät tunteet ja näkemykset, epävarmat tosiasiat?

Onko kaikkia osapuolia kuultu?

- Onko tämä tehty niin hyvin ja monipuolisesti kuin asian tärkeyden suhteen on mielekästä?
- Onko asianomaisia myös kuunneltu, yrittäen ymmärtää heidän sanomansa parhaalla mahdollisella tavalla?

Onko etsitty ja tutkittu riittävästi vaihtoehtoja?

- Onko useiden henkilöiden tietoja ja luovuutta yritetty käyttää hyväksi hyvien vaihtoehtojen löytämiseksi?

Onko vaihtoehtoja tarkasteltu kaikilta näkökannoilta?

- Onko mietitty seurauksia sekä lyhyellä että pitkällä tähtäyksellä?
- Onko yritetty kartoittaa riskit, haitat ja arvokkaat sivutuotteet?

Onko tilanne nähty yhteisesti ratkaistavana ongelmana?

- Onko mahdollinen ryhmien tai henkilöiden välinen taistelu yritetty kääntää tällaiseksi?

Uuden kokoontumispaikan, Hotelli Strand Inter-Continental, myötä saatiin rotary-lippukin 11.11.1988 jälleen salkoon. Oikealta klubin presidentti Veikko Sipilä ja sihteeri Urpo Oksanen lipunnostopuuhiissa.

Piirikokous Heikki Talan presidenttikaudella.

Onnea 10 -vuotiaalle Kallio Berghäll Inner Wheel Klubille! Nils Elfving, Pasi-
lan rotaryklubi, ja Anja Toivanen.

Rotaryveljen 50 -vuotispäivät! Päivänsankari Olli-Pekka Lassila ja Karl-
Johan Fredriksson.

Olavi Snellmanin toiminta klubimestarina ja läsnäolosihteerinä johti kunniamaininnan saamiseen klubillemme.

Siljamäen rahaston luovustusstipendin luovutustilaisuus Torkkelin lukiossa. Stipendin sai Henri Pulla.